

3. Цимбалюк С. Проектування основної заробітної плати: порівняльний аналіз традиційних процедур і грейдуння. /Україна: аспекти праці. — 2011, № 7. — С. 9— 16.

*Чубарь О.Г., к.е.н., доцент
доцент кафедри фінансів і банківської справи
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
oksana.chubar@uzhnu.edu.ua
Огородник В.О., к.е.н., доцент
доцент кафедри фінансів і банківської справи
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
valeriya.ohorodnyk@uzhnu.edu.ua*

АКТИВІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ РЕГІОНАЛЬНИХ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

У багатьох країнах регіональним і місцевим банкам відводиться важлива роль у забезпеченні сталого та динамічного соціально-економічного розвитку територій. Дана категорія кредитно-фінансових установ в основному обслуговує місцевий бізнес, малі та середні підприємства, домогосподарства, акумулює фінансовий капітал суб'єктів господарювання і населення в межах мезорівня. Їх сильними сторонами є близькість до клієнтів, обізнаність в економічних процесах та проблемах «своєї» території, мобільність у прийнятті рішень.

Важливість регіональних банків підтверджена різноманітними науковими дослідженнями та перевірена часом. В Німеччині зростання значення місцевих банків відбулося після впровадження державної політики підтримки та розвитку місцевих банків для подолання наслідків фінансової кризи 2008-2009 рр. [2]. У США переважна більшість банків є невеликими регіональними банками (штатів, міст). В Японії діє програма підтримки міських дрібних і середніх банків для вибудовування довгострокових фінансових відносин з місцевими клієнтами [1].

Регіональні банки можуть і повинні стати одним з інструментів підйому економіки кожного конкретного регіону. Важливим є проведення активної комплексної роботи з розвитку регіональних банків за участі всіх сторін: НБУ, органів законодавчої і виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, регіональних банків та підприємств.

Для активізації взаємодії на сучасному етапі необхідно:

З боку держави:

- розробка чіткої стратегії встановлення пріоритетів економічного розвитку і забезпечення підтримки банківських установ, що спрямовують довгострокові ресурси у визначені галузі;
- податкове стимулювання кредитування регіональними банками інвестиційних проєктів;
- сприяння держави у становленні та розвитку регіональних банків, здатних видавати великі синдикувані кредити реальному сектору, а також кредити новостворюваним підприємствам, мікробізнесу.

З боку регіональних комерційних банків:

- участь регіональних банків у створенні нормативно-правових актів з банківської діяльності;
- готовність банків бути соціально відповідальними, йти на прийнятні ризики при кредитуванні стартапів;
- пошук нових нецінових методів боротьби за потенційних позичальників із застосуванням сучасних маркетингових підходів;

- мінімізація часу на розгляд кредитних заявок та прийняття рішення про видачу кредиту;
- розроблення системи моніторингу цільової реалізації кредиту позичальником.

З боку підприємств:

- докладання зусиль для створення міцних інформаційно-комунікативних і фінансових зв'язків з регіональними банками, формування довірливих і тривалих бізнес-стосунків;
- підготовка якісних та обґрунтованих бізнес-планів, підвищення ділової репутації з метою мінімізації перешкод при отриманні кредитів.

Таким чином, з огляду на диференційований рівень розвитку регіонів України, як важіль стимулювання подальшого економічного зростання автори пропонують активізацію діяльності регіональних банківських установ.

Список використаних література:

1. Kondo K. (2015). Cross-prefecture expansion of regional banks in Japan & its effects on lending-based income. *Cogent Economics and Finance: [online version]*, Vol. 3, No. 1, Article: 1017947.
2. Wyjciek D., MacDonald-Korth D. (2015). The British and the German financial sectors in the wake of the crisis: size, structure and spatial concentration. *Journal of Economic Geography*, Vol. 15, No. 5, pp. 1033–1054.

Шавлак Марина Андріївна
здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
Науково-дослідний центр
індустріальних проблем розвитку НАН України
м. Харків, Україна
shavlakmaryna@gmail.com

ДИСФУНКЦІЇ РИНКУ ЗЕМЕЛЬ В УКРАЇНІ

Сьогодні одним з найбільш обговорюваних неоднозначних та багатогранних питань у суспільстві та політичних колах є питання земельної реформи, а саме скасування мораторію на продаж земель, метою запровадження якого було недопущення обезземелення українських селян від та ліквідування загроз національній та продовольчій безпеці. Найбільші дискусії серед населення, науковців та політиків викликають питання наслідків відкриття ринку земель.

Дослідження питань скасування мораторію та запровадження вільного ринку земель неодноразово мали відображення у працях багатьох вчених-науковців, таких як В. Будзьяк, Л. Бондаренко, П. Гаврись, Л. Коваль, А. Маритин, П. Саблук, А. Третяк та ін. Однак, більшість досліджень зосереджено на аналізі позитивних функцій ринку земель, в той час як, зважаючи на соціальну гостроту проблеми та наявність загрозливих бізнес-інтересів, питання можливих дисфункцій ринку земель залишається недостатньо висвітленим.

Метою статті є дослідження основних дисфункцій ринку земель.

Формування цивілізованого ринку земель в Україні є запорукою успішної реалізації його функцій та завдань в економіці країни. Успішне та належне виконання ринком своїх функцій допоможе забезпечити раціональне та безпечне для екології землекористування, охорону природного середовища, продовольчу безпеку держави та здоров'я нації, а також підвищить ефективність діяльності аграрної сфери, прискорить темпи економічного зростання, матиме позитивний вплив на стабілізацію економіки країни [1, с.5; 2, с.66].

Проте якщо ринок земель не працює на принципах збалансованості, законності та прогнозованості, забезпечення соціальної справедливості та захисту інтересів держави і